

Langzaam meer afstand

ORO biedt diverse logeermogelijkheden. Op basis van de zorgvraag wordt gekeken naar de best passende opvangsvorm en de meest evenwichtige groepsamenstelling. Michiel Hartman (30) ontdekte het logeren in 2010.

"Eerst logeerde ik op maandagavond, maar nu op dinsdag. En soms in het weekend. We hebben een leuke groep. We doen van alles. Soms gaan we een terrasje pikken. Of naar de film of een dierentuin. Maar we blijven ook wel thuis. Daar moeten we wel meehelpen met tafeldekken, opruimen en je kamer netjes houden. Soms moet ik op zaterdag basketballen. Als ik dan ga logeren komt mijn moeder me ophalen. En toen ik jarig was kwam de hele groep op bezoek."

Michiel Hartman

Michiel Hartman

"We merken dat Michiel geleidelijk wat zelfstandiger wordt. Onze andere kinderen zijn al het huis uit en Michiel is er ook duidelijk mee bezig. Hij kwam ook zelf met het voorstel om te gaan logeren. Hij vond het vanaf de eerste dag leuk. In een 'heen-en-weer schriftje' lezen we wat hij gedaan heeft, zodat we van alles goed op de hoogte blijven. We praten ook vaak met de begeleiders. We werken thuis aan de zelfzaamheid; dat gaat op het logeeraadres door. Of het ook voor ons als ouders ontspannend is? Nee, niet speciaal ontspannend. We moeten er eigenlijk nog behoorlijk aan wennen, we missen hem wel. Maar ja, het is zijn 'eigen keus', zoals hij het zelf zegt."

Jacky Hartman

Techniek brengt zorg dichtbij

Hoe kan techniek bijdragen aan het beter inspelen op de individuele zorgvraag? Eén van de antwoorden ligt zonder twijfel in het begrip 'Domotica'. In het verslagjaar is de eerste fase van het project Domotica ORO afgerond. Epicentrum van het geheel is onze zorgcentrale op Het Rijtven. Dat is één computersysteem waarop alle apparatuur is geschakeld. Zorg is daardoor altijd in de buurt. Dichtbij; tenminste, als de cliënt dat wil.

"Domotica omvat alle op ICT gebaseerde communicatie en om de woning, die dit doel heeft het zorgen voor een betere kwaliteit van leven van de cliënt. Klinkt ingewikkeld, maar is het niet. Integendeel. In de afgelopen jaren is een wildgroei ontstaan van allerlei alarmen rondom de cliënt. Bedalarm, deuralarm, babyfoons, noem maar op. We zijn gestart met een grondige inventarisatie en vervolgens met een complete vervangingsoperatie.

Wilbert de Groot

Welke systemen zijn nodig, wat is precies de zorgvraag van de cliënt en hoe zorgen we voor een sluitend systeem dat veilig is én recht doet aan de privacy van de cliënt? Omdat we de zorgvraag steeds centraal hebben gesteld, hebben we ook verschillende vrijheidsbepurende middelen kunnen afbouwen. Een fantastisch bijkomend voordeel."

Wilbert de Groot Projectleider Domotica

Zorg en onderwijs bij elkaar brengen

Negen van de tien kinderen die de Antoon van Dijkschool bezoeken, zijn ook cliënt bij ORO. En dus werken de ZMLK-school en ORO nauw met elkaar samen. Op 21 september 2010 werd die samenwerking officieel bekrachtigd met het ondertekenen van een intentieverklaring.

"Onze samenwerking is gebaseerd op 'doen'. Niet praten over problemen, maar concreet invulling geven aan de vraag om onderwijs én zorg. Dat leidde in het verleden al tot mooie projecten, waarvan de brugklas - de verbindende schakel tussen kinderdagcentrum en school - zelfs landelijke erkenning kreeg. Ook op het gebied van de buitenschoolse- en vakantieopvang deden we al veel samen. De volgende stap is nu om deze samenwerking te verbreden. Zo kunnen schoolverlaters van de Antoon van Dijkschool gebruik maken van een stagecarroussel op dagbestedingcentra en werkposten van ORO; sfeer proeven en zich voorzichtig oriënteren op later. Daarnaast willen we in een beschermde omgeving onderwijskundige expertise gaan inzetten voor een groep jongeren met gedragsproblemen. Het gaat om een groep die anders buiten de 'onderwijsboot' valt."

Chris Janssen Sectordirecteur Kind- en Jeugdzorg

Chris Janssen en Harry Rops

"We hebben te maken met een groeiende groep jongeren die schreeuwt om een betere integratie van zorg en onderwijs. Die hebben behoefte aan een soort fullservice-model, waarbij gekeken wordt naar de individuele hulpvraag. Als je die vraag wilt invullen, zul je inhoudelijk moeten samenwerken. Je moet kijken naar de mogelijkheden, de talenten en hoe je die het beste kunt ontwikkelen. Niet in eerste instantie kijken naar de beperkingen, maar pragmatisch te werk gaan en samen de hulpvraag van de jongere centraal stellen. Als je dat alleen doet langs de kaders van de wet, dan lukt het eenvoudigweg niet. Je moet het samen willen regelen. En die wil is zowel bij ons als bij ORO helemaal aanwezig."

Harry Rops Directeur Antoon van Dijkschool

Leerling Robin van Vijfeiken en begeleider Rachel Schroef

ORGANISATIEONTWIKKELINGEN

Ik kan het zelf

In 2010 werden twee woonvoorzieningen geopend in Deurne: De Smalle Haven en de Keltenstraat. Voor de bewoners betekende het dat de verhuisdozen ingepakt moesten worden.

"Cliënten hebben hun eigen appartement of ze wonen in een groepswooning. Hulp en zorg is altijd dichtbij. Bij de één wat dichterbij dan bij de ander. De begeleiding is zoveel als mogelijk afgestemd op de individuele zorgvraag. Mensen die hun medebewoners willen ontmoeten hebben daartoe altijd

Leo van Mullekom en Frank van Roy

de mogelijkheid, maar het hoeft niet. En iedereen die het wil en kan, heeft een grote mate van zelfstandigheid."

Leo van Mullekom en Frank van Roy Teammanager van resp. De Smalle Haven en de Keltenstraat

"Ik vind het geweldig in mijn appartementje. Ik kan het nu allemaal zelf. Twee keer per week kook ik zelf en de andere keren eet ik beneden. Dat de begeleiding niet steeds op mijn kamer is vind ik fijn. Ze zijn er als ik ze nodig heb. Dat was vroeger elke dag, nu nog maar drie keer per week. Even de post doen en gezellig kletsen."

Anja Martens Bewoner van De Smalle Haven

Anja Martens

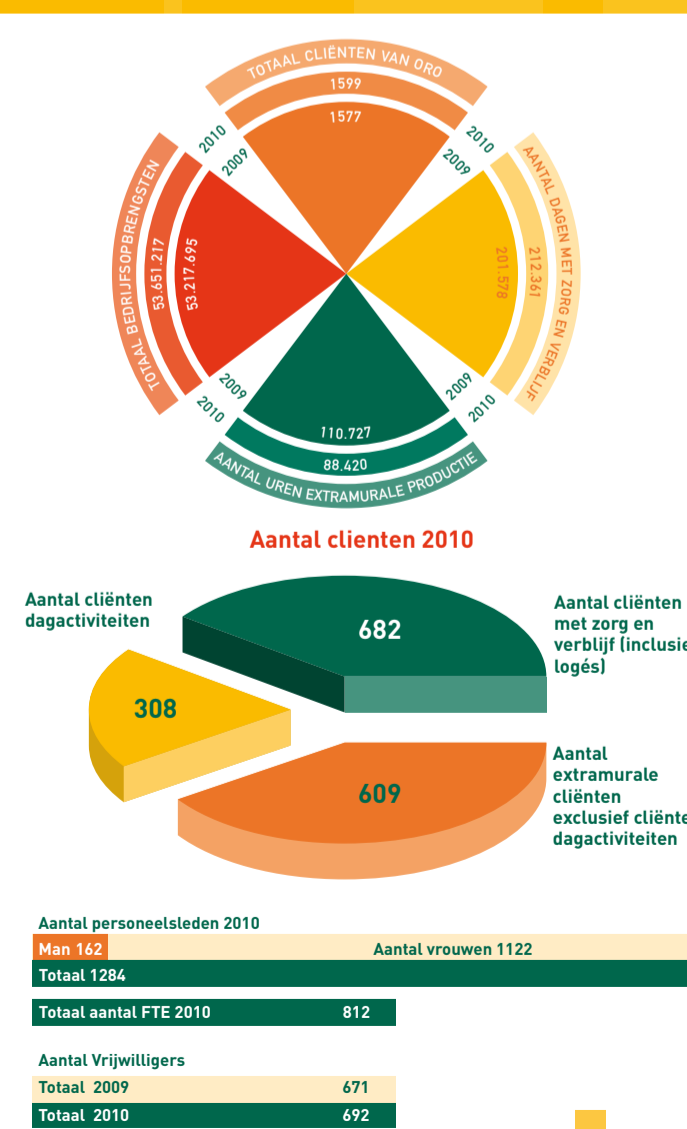
"Ik woon in een groep. Alleen in een appartement, dat gaat niet. Wil ik ook niet. Ik zit bijna altijd in de huiskamer. Daar ga ik puzzelen of wat 'buurten' met de leiding. Op de Beerse vond ik het ook gezellig, maar hier is het wel een beetje rustiger. Dat vind ik wel fijner. Eten? Dat doen we altijd in de huiskamer. Ja, het is heel lekker."

Antoinet van Krey Bewoner van de Keltenstraat

Antoinet van Krey

ORO IN CIJFERS

ORO EN DE MAATSCHAPPIJ

Jeroen Gubbels en Wil Olde Hampsink

Dichtbij de maatschappij

Begeleid werken of 'gewoon' werken met begeleiding van een jobcoach. Bij ORO begeleidt de afdeling Werklijn Wajongers en andere mensen met een verstandelijke beperking bij het werk. Jeroen Gubbels kwam via Werklijn twee jaar geleden terecht bij de HEMA in Deurne.

"Ik vind het zeker leuk; mag hier ook van alles doen. Ik sta in de winkel, help klanten en houd met de handschanner de voorraad bij. Ik heb al veel geleerd. Tegenwoordig mag ik ook in de kraam voor de deur op vrijdagmiddag appelflappen verkopen. En rond Sinterklaas was ik hoofd van de chocoladeletters. Mijn collega's? Daar kan ik goed mee werken."

Jeroen Gubbels

"De begeleiding van Jeroen heeft voor een versterking van de sociale cohesie in ons team gezorgd. Iedereen verdient een plek in de maatschappij; dus ook mensen met een verstandelijke beperking. Ik vind het belangrijk dat ons team hiermee leert omgaan. Dat was in het begin wel even moeilijk. Niemand had ervaring met mensen met een verstandelijke beperking. Maar het heeft heel veel opgeleverd. Jeroen hoort er helemaal bij. En hij is flink gegroeid. We halen eruit wat erin zit. Door een duidelijke structuur te bieden en hem veel te laten repeteren. Daardoor is hij veel zelfstandiger geworden. Hij gaat nu ook op zichzelf wonen. Ik denk dat wij daar een bijdrage aan hebben geleverd, ja."

Wil Olde Hampsink Directeur HEMA Deurne